

4.1.1 Fáze vzniku a vývoje skupin podle různých autorů (A. C. Jensenové a Bruce Turkmana, Soni Hermochové, Barucha Lewina, Wilfreda Biona)

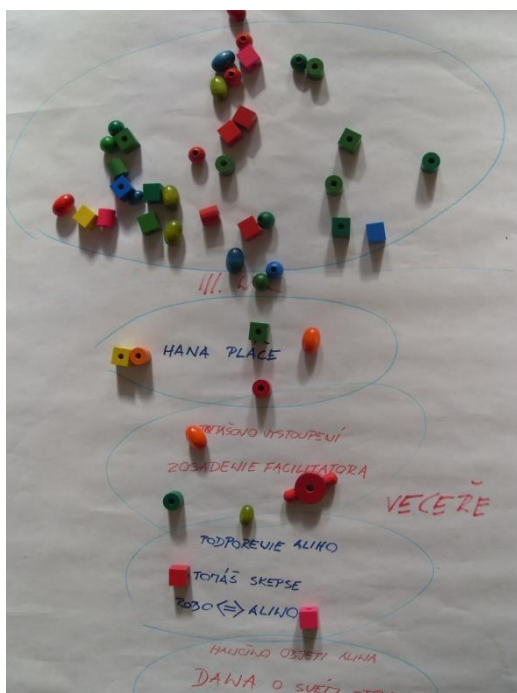
Vaše poznámky

1. Formování – seznamování, nejistoty, obavy, vyhýbání se, projevování emocí málo či vůbec, snaha o kontakt i udržování odstupu.

2. Bouření – konfrontace a konflikt, boj a útěk, odhalení emocionality, získávání vlivu, sebe-prosazení, malé naslouchání, hledání spojenců, vytváření vnitřní struktury skupiny, hledání viníků za neúspěchy, málo spolupráce.

3. Normování – sebe-organizace skupiny, vytváření pravidel, ustupují konflikty, snaha o spolupráci, sdílené hodnoty, kompetence pro jednotlivé role, určení návodů a postupů, aktivní naslouchání, sdílené vedení, aktivní zapojení všech členů, emoční otevření se členů, připravenost ke zvládnutí skupinových úkolů.

4. Optimum – optimální výkon, produktivita, efektivní týmová spolupráce, vysoká výkonnost a tvořivost, stabilní vztahy, otevřenost, důvěra, vzájemná akceptace, zvládání odlišností, konflikty řešeny ve prospěch všech, naplňované vztahové potřeby členů.

5. Ukončení – pomine skupinový úkol, vyprší předem daný čas, osobnostní vývoj členů vede ke změně hodnot a potřeb, které již skupina nemůže uspokojit, proto odcházejí nebo se skupina rozpadá.

Délka jednotlivých fází je velmi různá, mohou se prolínat, může nastat zpětný chod, sestup do nižší fáze. Při personálních změnách se skupina znovu strukturuje. Pokud nedošlo k optimálnímu výkonu, vrací se do fáze normování k jinému vymezení pravidel.

Vše vzniká a děje se v propletení emocionálně sociálních a úkolových procesů ☺. Je vhodné si všimnout, která sféra je právě aktuální, jinak mohou nedostatky v jedné sféře blokovat rozvoj v druhé sféře.